

Đề bài

Em hãy tả một người
thân đang làm việc,
ví dụ: đang nấu
cơm, khâu vá, làm
vườn, đọc báo, xây
nhà hay học bài...

Bài làm

Sau bếp nhà em có mảnh đất nhỏ. Chiều ngang bằng chiều ngang gian bếp: 4m, còn chiều dọc được chừng 3m. Trước đây đó là khu vực bố đặt chuồng gà, nuôi cũng được 4, 5 con. Thi thoảng lại có trứng ăn. Từ ngày có dịch cúm gia cầm, bố không dám nuôi gà nữa. Bố cuốc lên trồng cây. Bố trồng 4, 5 cây ớt. Bố còn chăm sóc một luống rau thơm. Có rau húng, rau mùi, ngò, tía tô... Gần như đủ loại. Góc vườn, bố còn trồng mấy khóm bạc hà và một bụi chuối.

Sáng nay, chủ nhật, bố ra vườn chăm sóc cây. Tôi cũng ra vườn phụ giúp bố. Bố đưa cho tôi một cái xới đất, chỉ nhỏ như cái bay thợ nề. Còn bố dùng một con dao cũ. Bố bảo tôi xới đất xung quanh cây. Thấy cỏ thì nhổ đi. Hai bố con ngồi hai bên luống rau thơm cùng làm. Bố dùng dao xới đất nhẹ nhàng quanh thân cây, rồi bằm cho đất tơi nhỏ ra, sau đó vun góc cho từng cây. Tôi nhìn bố, bắt chước làm theo. Bố nhìn tôi làm, cười rồi hỏi: “Con có biết vì sao phải xới đất cho cây không?” Điều này thì tôi biết. Cô giáo đã giảng cho chúng tôi về sự trao đổi khí của thực vật. Đất có tơi có xốp thì rễ cây mới có thể hấp thụ chất màu mỡ trong đất. Bố cười khen tôi giỏi, rồi hỏi tiếp: “Thế tại sao phải nhổ cỏ?” Tôi liền thoáng trả lời: “Để cỏ khỏi tranh phần xới xong đất, vun góc cho từng cây. Bố bảo tôi nhặt cỏ đã nhổ đem đổ vào hố rác cuối vườn. Rồi bố tưới nước cho cây. Bố dùng một cái thùng tưới đồ đầy nước rồi tưới suốt từ đầu luống đến cuối luống. Bố cầm thùng tưới bên tay phải rồi đi dọc theo bên trái luống. Đến đầu luống, bố chuyển thùng tưới về bên tay trái rồi đi ngược trở lại. Từ cái vòi hoa sen, những dòng nước nhỏ li ti như mưa phùn tỏa rộng ra, tưới đều khắp cả một vùng rộng bằng cái chậu thau rửa mặt. Hàng cây được vun gốc, lại được tưới nước, hình như tươi tỉnh hẳn ra. Các lá cây mở xòe như muốn đón những tia nắng sớm.

Từ trong nhà, tiếng mẹ gọi vọng ra. Hai bố con tôi thu xếp đồ nghề, rồi vào nhà rửa tay chân, đi ăn sáng.